

[Landbrugsministeren.]

Lov om Akkordlaan, vil jeg sige: Nej, slikken efter at bruge den er man jo ikke, men jeg er ikke i Tvivl om, at hvis der havde været haardt Brug for den, havde man benyttet den. Men der er ikke blevet haardt Brug for denne Lov af to Grunde, for det første, fordi Trangen til Akkordordninger heldigvis ikke er blevet saa stor, som man kunde have befrygtet, og for det andet, fordi Pengeinstitutterne i Virkeligheden selv har Penge i de allerfleste Tilfælde. Det ærede Medlem stillede det Spørgsmaal til mig, om Loven overhovedet var brugt. Jeg kan herom sige, at den er brugt i ganske enkelte Tilfælde, men det drejer sig kun om nogle faa Tusind Kroner, mellem 10 000 og 20 000 Kr., altsaa et ganske ubetydeligt Beløb i Forhold til de 10 Mill. Kr., der blev stillet til Raadighed. Men jeg maa erklære mig for ganske uenig med det ærede Medlem, naar han siger, at det skulde have været Akkordloven, der var benyttet, og ikke Driftslaane foreningerne. Nej, det er lykkeligt, at det har vist sig, at Landbruget hidtil har kunnet klare sig igennem uden at bruge en Akkordlov som den, der er vedtaget her, og at man mener at kunne klare sig med Driftslaane foreningsloven.

Saa talte det ærede Medlem noget om, at dette her var bare Morfin. Ja, det er den Slags Ting, man kan sige. Hvad er saa Driftslaane foreningerne for mindre Jordbrugere, der jo frembyder langt ringere Sikkerhed? For der er ikke Spor af solidarisk Ansvar indenfor dem, der er en Garanti, men hvis den skulde gøres effektiv, vilde vi staa overfor noget højest beklageligt og noget, som jeg tror vilde blive svært at gennemføre. Er det saa ikke ogsaa Morfin? Man kan sagtens bruge den Slags Udtryk, men det, der er Tale om her, er det simple og praktiske, at naar man erkender, at der er en Krise indenfor Landbruget — og ved en Krise mener man jo en vanskelig Situation, der er forbigaaende —, er det dog en Haandsrækning at tilbyde billige Driftslaan, naar man sikrer sig, at Laanene bliver anvendt paa en saadan Maade, at de paagældende Landmænd selv kan garantere overfor Staten for, at Pengene anvendes paa forsvarlig Maade.

Naar det ærede Medlem efter at have fremført sin Kritik sluttede med at sige, at i alt, hvad han havde sagt, skulde der dog ikke ligge, at han ikke ønskede at medvirke til Lovens Gennemførelse, maa jeg sige, at det var en meget overraskende Slutning, men jeg paaskønner den selv-

følgelig; det glæder mig, at selv om det ærede Medlem mener, det er Morfin og al mulig anden Daarligdom, der her er Tale om, vil det ærede Medlem dog stemme for Loven; det kan man kun glæde sig over. Men jeg gentager min indtrængende Henstilling til det ærede Medlem, om ikke denne Diskussion i Dag kan være nok, om det er nødvendigt her at nedsætte et Udvalg og foretage ganske de samme Behandlinger og Afstemninger, som fandt Sted i Folketinget. Det er virkelig Alvor, at der er mange Landmænd Landet over, som venter paa Lovens Vedtagelse, og der ligger i Ministeriet Ansøgninger, som har ligget og ventet i over 2 Maaneder, enkelte i 3 Maaneder, saa jeg mener, det er berettiget at henstille, at der nu ikke skal hengaa yderligere Tid, men at vi nu skrider til at tage Stilling til dette meget simple og let overskuelige Forslag.

Jeg paaskønner, at det Parti, for hvilket det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) var Ordfører, i højere Grad end Socialdemokratiet har forstået, at der her er Tale om en rent praktisk Foranstaltning, og at der ikke er nogen Grund til at nægte denne Forøgelse af selve Bevillingen. At det radikale Parti naturligvis i denne Forbindelse maa hævde, at der skulde noget langt mere dybtgaaende til, forbavser mig ikke; det skal altid være saa forfærdelig dybtgaaende, naar det radikale Parti skal beskæftige sig med et Spørgsmaal; de skal altid ned i Dybet, og det ender tidt med, at naar de dukker op igen og skal til at vise frem, hvad de har at yde Hjælp med, er det noget helt andet, de har faaet i Haanden. Men det skal jeg ikke opholde mig ved; jeg paaskønner den glædelige Omstændighed, at Partiet vil være med til at fremme Forslaget hurtigt.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds spurgte mig, hvad Udvalgets Pligt var, og det Spørgsmaal kan jeg besvare med at henvise til et Referat af det Møde, Ministeriet har haft med Udvalgenes Formænd; de har der faaet deres Instruktioner, og det er ud fra dem, de handler. De skal skønne over en Forenings hele Berettigelse, og de har ogsaa nogle Gange indstillet til Ministeriet, at der ikke blev givet Laanebevilling, hvilke Indstillinger Ministeriet selvfølgelig har fulgt — jeg siger: selvfølgelig, for hvis der ikke foreligger andet end Amdsudvalgets Indstilling, har Ministeriet jo kun den at følge, og som jeg ogsaa har udtalt i Folketinget, vil det meget vanskeligt kunne tænkes, at Ministeriet skulde gaa imod Amdsudvalgets Erklæring, navnlig saale-